

Koreas Skæbne var bleven bedre end den Skæbne, Korea i Virkeligheden fik.

Den højtærede Forsvarsminister talte om Eventyrpolitik. Men hvem er det nu, der fører Eventyrpolitik for Øjeblikket her i Landet med Hensyn til vort Militærvæsen? Er det os, vi, som ganske roligt og nøgternt se Forholdene lige i Øjnene, saaledes som de ere, og erkende, at vi ere ikke i Stand til at stille paa Benene en Militærmagt, ved Hjælp af hvilken vi ere i Stand til at forsvare os, naar en Stormagt angriber os? Er det nu særlig Eventyrpolitik? Er det ikke den mest rolige og nøgterne Politik? Er det ikke snarere en Eventyrpolitik, den Politik, der gør Forsøg paa at faa Folk til at tro, at vi virkelig kunne stille et Militærvæsen paa Benene, ved Hjælp af hvilket vi kunne betrygge vort Lands Eksistens i Fremtiden, at faa Folk til at gaa ind paa et Militærvæsen, der dog, naar det kommer til Stykket, vil vise sig at være et nyt Dannevirke for vort Land? Jeg tror dog, at naar man stiller sig Forholdene saaledes for Øje, vil man snart være paa det rene med, hvem det er, der i Øjeblikket driver Eventyrpolitik her i Danmark. Det er ikke os, men den højtærede Konseilspræsident og dem, der følge ham.

Forsvarsministeren (N. Neergaard):

Jeg synes, at der fra ærede Medlemmers Side er taget noget for massivt paa den lille Sidebemærkning, jeg gjorde om, at hvis jeg kunde dø af Angreb fra den Side, stod jeg neppe paa den Plads, jeg staar paa nu. Det var nu ikke min Mening at ville beklage mig derover, jeg har forvundet det for længe siden, og de Ord var sagte uden nogen Bitterhed. Men de ærede Medlemmer maa dog, naar de gaa en lille Smule tilbage i deres Hukommelse, kunne erindre, hvorledes jeg 90erne igennem, og jeg kan sige lige indtil 1905, er bleven angrebet fra deres Side baade i Pressen og her i Salen og paa Møder. Det er forbi, men jeg har vel Lov til at genkalde det i Erindringen, naar jeg nu er Genstand for Angreb af ganske lignende Art.

Mine Udtalelser i 1905 blev bragte i Erindring. Ja, det, jeg den Gang sagde, var: Denne Sag ligger i Forsvarskommissionen, og vi kunne ikke tage noget definitivt Standpunkt til Forsvarsspørgsmaalet, før vi se, hvad Resultat den bringer. Jeg havde den Gang ligesom hele det øvrige Venstre Tro paa, at det var muligt at indrette os et forsvarligt Militærvæsen for det samme eller muligvis end-

ogsaa mindre, end det kostede os. Det indrømmer jeg gerne, men naar det nu skal fremstilles, som om det er en fuldstændig Frontforandring, der er sket fra min Side, skal jeg erindre om, at Forsvarskommissionens Flertal jo kom til den Erkendelse, at det ikke var muligt at gøre det, og at jeg ved at sætte mig ind i de samme Kendsgerninger, som have foreligget for Forsvarskommissionen, fandt at maatte bøje mig for de samme Argumenter, som den havde bøjet sig for. Det, jeg paa hint Tidspunkt opponerede imod, var, at man ved delvise Foranstaltninger kom højere op med Militærudgifterne, inden det endelige Resultat forelaa.

Med Hensyn til Paastanden om, at jeg var villig til at gaa ind paa et hvilket som helst Forlig, henviser jeg til mine Udtalelser forleden. Det er i saa Henseende klart og tydeligt nok, hvordan min Stilling er.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) mente vedblivende, at den Maade, hvorpaa de militære Kræfter var fordelte mellem Landsdelene, var et tydeligt Bevis paa, at man ikke agtede virksomt at modsætte sig Neutralitetskrænkelser paa Fyn. Jeg vil bede det ærede Medlem endnu en Gang erindre, at naar man skal fordele en saa lille Stridsmagt som den danske over hele Territoriet, er man nødt til at give visse Landsdele saa lidt, at de Tropper, der ligge der, ikke ville være i Stand til, saafremt de ikke kunne faa Forstærkning, at præstere et meget virksomt Forsvar. Men man er paa den anden Side uberettiget til at gaa ud fra, at man aldrig skulde kunne være i den Situation, at den Styrke, man har liggende i en Landsdel, kan forstærkes. Der er visse Kombinationer, under hvilke den ikke kan det, det skal jeg indrømme, men der er mange andre, under hvilke den kan blive forstærket og vil blive det. Det, at man er nødt til, tvungen af Omstændighederne, i visse Landsdele kun at lægge en ringe Styrke — i nogle endogsaa slet ingen, thi ærede Medlemmer kunde med samme Ret henvise til, at paa Lolland-Falster er der aldeles ingen Styrke —, er altsaa aldeles ikke noget Bevis paa, at man vil lade disse Landsdele ligge forsvarsløse hen. Man vil under mange Kombinationer, naar man beholder sin Basis uberørt og beholder sin Værnekraft i uskadt Stand, være i Stand til at overføre passende Dele af Styrken til de Dele af Territoriet, der forsøges krænkede.

Hvad det ærede Medlems Spørgsmaal